

KRAJOWA IZBA
SPORTU

Warszawa, 28.04.2011 r.

Krajowa Izba Sportu

ul. Piękna 18

00-549 Warszawa

Tel. +48 22 2120012

Fax +48 22 2120001

Sz. P. Jan Wyrowiński

Przewodniczący

Komisji Gospodarki Narodowej

Senat R.P.

ul. Wiejska 6

00-902 Warszawa

Stanowisko Krajowej Izby Sportu

w ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw
(druk senacki nr 1183)

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przekazaniem projektu Ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1183) do kierowanej przez Pana Senatora senackiej Komisji Gospodarki Narodowej, Krajowa Izba Sportu, działając na podstawie art. 4-6 Ustawy z dn. 30.05.1989 r. o izbach gospodarczych (Dz.U. z 2009 r. Nr 84 poz. 710), pragnie wyrazić swoje zainteresowanie uczestnictwem w pracach komisji (i ewentualnych powołanych w tym celu podkomisji) nad tym projektem i możliwością zaprezentowania opinii Izby odnośnie wybranych aspektów tego projektu. Uprzejmie prosimy o zaproszenie przedstawiciela KIS – Gustawa Zaleskiego (p.o. Dyrektora Generalnego KIS) na zaplanowane na dzień 05 maja 2011 r. na g. 11:30 wspólne posiedzenie senackiej Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, w którego porządku obrad znalazło się omówienie wspomnianego projektu. Prosimy również o przekazanie niniejszego stanowiska Krajowej Izby Sportu wszystkim Senatorom zasiadającym w Komisji Gospodarki Narodowej.

W szczególności mamy na uwadze trzy problemy, z jakimi naszym zdaniem boryka się (lub może borykać) polski sport z uwagi na nie do końca fortunate przepisy Ustawy z dn. 19.11.2009 r. o grach hazardowych.

Po pierwsze z dużym niepokojem obserwujemy w ostatnim czasie spadek wpływów na Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, z którego Minister Sportu finansuje wiele potrzebnych inwestycji w obszarze sportu w Polsce. Przychody tego funduszu stanowią w proporcji zdefiniowanej w Ustawie z dn. 19.11.2009 r. o grach hazardowych dopłaty do stawek w objętych monopolem państwa grach liczbowych i loteriach pieniężnych, organizowanych przez jednoosobową spółkę Skarbu Państwa – Totalizator Sportowy Sp. z o.o. W 2009 r. wpływy funduszu z dopłat do gier Totalizatora Sportowego Sp. z o.o. były o 41 mln zł niższe od wpływów osiągniętych przez fundusz w 2008 r., a w 2010 r. wpływy funduszu z dopłat wyniosły już o 178 mln zł mniej niż w 2008 r.

Krajowa Izba Sportu wyraża poważne zaniepokojenie tą niekorzystną tendencją i apeluje o rozważenie zmian legislacyjnych, które pozwoliłyby na jej zatrzymanie i wzrost środków finansowych, które Minister Sportu przeznacza na cele związane z inwestycjami w sport.

Procedowany obecnie w Senacie rządowy projekt nowelizacji ustawy o grach hazardowych zakłada m.in. zezwolenie na sprzedaż zakładów wzajemnych przez Internet na zasadach określonych w projekcie.

Uważamy, że gdyby zezwolić Totalizatorowi Sportowemu Sp. z o.o. na analogiczne wykorzystanie Internetu jako kanału dystrybucji do sprzedaży gier liczbowych i loterii pieniężnych, pozwoliłoby to na zwiększenie przychodów państwowego monopolisty o przynajmniej 10 proc., a – co za tym idzie – spowodowałoby wzrost wpływów z dopłat do stawek w tych grach proporcjonalnie na wszystkie fundusze celowe, określone w ustawie o grach hazardowych, w tym i na Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej.

Większość obecnych klientów Totalizatora Sportowego Sp. z o.o. to osoby w wieku powyżej 45 roku życia. Sprzedaż gier liczbowych i loterii pieniężnych z wykorzystaniem Internetu pozwoliłaby na odwrócenie tego niekorzystnego naturalnego trendu starzenia się klientów państwowego monopolisty i pozwoliłaby na zwiększenie popularności gier liczbowych i loterii pieniężnych w młodszych grupach wiekowych i wzrost sprzedaży. Internet to dla Totalizatora Sportowego Sp. z o.o. wyłącznie nowy i bardziej nowoczesny kanał dystrybucji sprzedaży. Postulowane przez nas zmiany nie oznaczają rozszerzenia istniejącego katalogu gier hazardowych objętych monopolem państwa, ani dopisania do niego całkowicie nowej gry. Zgoda na nasze propozycje będzie oznaczać dla Totalizatora Sportowego Sp. z o.o. analogiczną zmianę, jaką dla banków było zezwolenie na wykorzystanie Internetu do obsługi kont bankowych i realizacji przelewów. To, co wcześniej wymagało fizycznej obecności w placówce bankowej, odstania w kolejce do okienka i wypełnienia i podpisania druków

płatności, dzięki możliwości wykorzystania przez banki Internetu stało się możliwe do wykonania w krótkim czasie z domowego lub służbowego komputera. Podobnie może się stać z dystrybucją gier liczbowych i loterii pieniężnych objętych monopolem państwa. Dzięki możliwym do zastosowania technologiom nie będzie to również bardziej niebezpieczne od korzystania z kont internetowych. Możliwa jest zarówno skuteczna eliminacja graczy poniżej 18 roku życia, jak i blokowanie udziału w grze osobom uzależnionym – prowadzenie sprzedaży wyłącznie za pośrednictwem kolektur tak pewnych możliwości nie oferują. Gry liczbowe i loterie pieniężne nie są tzw. „ciężkim hazardem” – to nie kasyna, wideoloterie czy gry na automatach. Narodowi operatorzy gier liczbowych i loterii pieniężnych, którzy w innych krajach Unii Europejskiej mogą korzystać z Internetu jako kanału dystrybucji, nie znają żadnych badań wskazujących na negatywne oddziaływanie Internetu na grających. Internet umożliwia sprzedaż gier liczbowych i loterii pieniężnych większej liczbie klientów, nie powoduje natomiast, że jedna osoba wypełni w Internecie więcej kuponów gry liczbowej lub kupi więcej losów loterii pieniężnej niż zrobiłaby to udając się do kolektury. Internet oznacza także kontrolowany przepływ pieniędzy z uwagi na obligatoryjny warunek posiadania rachunku bankowego przez grającego. Średni udział sprzedaży gier liczbowych i loterii pieniężnych przez Internet w U.E. (24 kraje) wyniósł w 2009 r. 4,4 proc., ale np. w Estonii było to 27 proc., na Łotwie – 8 proc., a w Danii – 16 proc. Istnieje zatem bardzo duże prawdopodobieństwo, że zezwolenie na wykorzystanie Internetu jako kanału dystrybucji przez Totalizator Sportowy Sp. z o.o. pozwoli na przynajmniej 10-proc. wzrost przychodów.

Po drugie, uprzejmie prosimy również o zwrócenie uwagi na niefortunne brzmienie art. 1 ust. 8) projektu w zakresie dodawanego art. 23a ustawy. W art.23a ust. 1 zawarto obowiązek rejestracji przez urzędy celne wszystkich urządzeń do gier „z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących **wyłącznie do urządzania gier liczbowych**”. Gry liczbowe objęte są monopolem państwa i prowadzi je wyłącznie spółka Skarbu Państwa – Totalizator Sportowy Sp. z o.o. Jednak ponad 12 tys. terminali, jakie są obecnie użytkowane w kolekturach Totalizatora, nie służy wyłącznie do urządzania gier liczbowych – prowadzi się na nich sprzedaż również innych gier losowych objętych monopolem państwa, np. loterii pieniężnych. Taki zapis w ustawie oznacza, że terminale w kolekturach Totalizatora nie zostaną – zgodnie z intencją ustawodawcy, który formułował ten zapis – wyłączone z obowiązku rejestracji przez urzędy celne. Jeżeli nie zostanie to zmienione, urzędy celne nie będą miały fizycznie możliwości zarejestrowania ponad 12 tys. terminali Totalizatora i działalność państwowego monopolisty zostanie sparaliżowana na wiele miesięcy, odbijając się negatywnie na wynikach finansowych tej spółki i na środkach przeznaczonych z jej przychodów na finansowanie polskiego sportu. Apelujemy o zmianę tego zapisu – tak, by wyłączenie objęło „terminale służące wyłącznie do urządzania gier hazardowych objętych monopolem państwa”.

Do niniejszego stanowiska pozwalamy sobie załączyć propozycje konkretnych poprawek, które pozwolą Totalizatorowi Sportowemu Sp. z o.o. na prowadzenie sprzedaży przez Internet na analogicznych zasadach i z identycznymi obostrzeniami, jakie Rada Ministrów zaproponowała w

KRAJOWA IZBA
SPORTU

projekcie nowelizacji ustawy o grach hazardowych dla dopuszczenia możliwości sprzedawania przez Internet zakładów wzajemnych, a także poprawek pozwalających na wykluczenie, zgodnie z intencjami projektodawcy, terminali Totalizatora Sportowego z obowiązku rejestracji w urzędach celnych. Mamy nadzieję, że nasze propozycje w tym obszarze spotkają się ze zrozumieniem i z akceptacją z Państwa strony. Apelujemy, by nie przesuwać ich do bliżej nieokreślonego w czasie kolejnego projektu nowelizacji ustawy o grach hazardowych i o skorzystanie z okazji uzupełnienia o nie obecnie procedowanego przez Podkomisję projektu.

Po trzecie, kolejnym obszarem w ustawie o grach hazardowych, jaki budzi poważne zaniepokojenie Krajowej Izby Sportu jest ograniczenie możliwości informowania o sponsorowaniu sportu (i nie tylko sportu) wyłącznie przez te podmioty, których przedmiotem działalności na rynku gier hazardowych jest tylko i wyłącznie prowadzenie zakładów wzajemnych w Polsce na podstawie przepisów tej ustawy. W niektórych krajach Unii Europejskiej zarejestrowane są firmy prowadzące zakłady wzajemne w Internecie w pełnej zgodzie z przepisami obowiązującymi w tych państwach. Firmy te wydają rokrocznie bardzo duże kwoty na sponsorowanie sportu i w przypadku nawet renomowanych klubów sportowych (jak np. Real Madryt czy Juventus Turyn) są sponsorami tytularnymi, eksponującymi swój logotyp na strojach zawodników i swoją nazwę na stadionach. Dodatkowo firmy te są często sponsorami międzynarodowych federacji sportowych lub organizatorów cykli międzynarodowych imprez sportowych. Gdyby literalnie stosować przepisy ustawy o grach hazardowych, żaden kanał telewizyjny w Polsce nie powinien legalnie transmitować wydarzeń sportowych z udziałem takich klubów albo telewizja powinna przynajmniej na tyle rozmazywać obraz, by logotypy i nazwy zagranicznych internetowych firm bukmacherskich nie były możliwe w Polsce do rozpoznania.

Obowiązujące przepisy mają także znacznie bardziej poważne konsekwencje dla klubów i związków sportowych w Polsce. Krajowej Izbie Sportu znane są fakty prowadzenia postępowań karnych w przypadkach, gdy polskie kluby (np. siatkarskie) gościły u siebie w ramach międzynarodowych rozgrywek (odpowiednika siatkarskiej ligi mistrzów) zagraniczne drużyny, których legalnymi w tamtych krajach sponsorami tytularnymi były właśnie zagraniczne firmy prowadzące zakłady – logotypy tych sponsorów były na strojach zawodników zagranicznych drużyn, a na mocy przepisów i umów międzynarodowych polskie kluby musiały zapewnić w miejscu rozgrywania meczu odpowiednie powierzchnie (np. na bandach w halach sportowych) na ekspozycję nazwy sponsora zagranicznej drużyny. Gdyby odmówiły, nawet powołując się na polskie przepisy, musiałyby zapłacić wynikające z umów kary finansowe na rzecz poszkodowanych w ten sposób klubów zagranicznych albo mogły zostać wykluczone z międzynarodowych rozgrywek¹. Nie wszystkie kluby sportowe z innych niż piłka nożna dyscyplin są na tyle bogate lub mają tak silną pozycję jak Juventus Turyn, który rozgrywając mecz w ramach pucharu UEFA z Lechem Poznań na stadionie w Polsce mógł sobie

¹ np. siatkarski klub Resovia Rzeszów, który gościł w ramach Final Four – siatkarskiej Ligi Mistrzów włoski klub Trentino BetClic

KRAJOWA IZBA
SPORTU

pozwolić na zastąpienie na strojach zawodników logotypów sponsora – firmy bukmacherskiej niewielkimi włoskimi flagami. Niemala część postępowań karnych dotyczy również polskich klubów biorących udział w rozgrywkach organizowanych przez międzynarodowe federacje sportowe albo polskich związków organizujących w naszym kraju imprezy sportowe z upoważnienia międzynarodowych federacji sportowych, których sponsorami są zagraniczne internetowe firmy bukmacherskie. Międzynarodowe federacje wymuszają na polskich klubach lub związkach wykonywanie postanowień umów sponsoringowych z zagranicznymi firmami bukmacherskimi – mimo, że polscy partnerzy nie są stronami tych umów sponsoringowych, a są jedynie związani umowami z tymi federacjami lub muszą stosować się do przepisów uchwalonych przez te federacje². Zdecydowana większość zagranicznych klubów i międzynarodowych federacji jednak nie rozumie polskich ograniczeń i nie chce ryzykować konfliktów ze swoimi sponsorami, występując do nich o zgodę na zastąpienie podczas meczów w Polsce logotypów internetowych firm bukmacherskich na swoich strojach sportowych lub o zgodę na rezygnację z przysługującej im powierzchni na bandzie na ekspozycję nazwy sponsora podczas meczu w Polsce. A jeżeli polskie kluby lub związki próbowałyby to wymusić, z pewnością czekałyby je postępowania odszkodowawcze o zapłatę kar finansowych na rzecz klubów zagranicznych lub federacji, którym wyrządziły szkodę nakazując zmianę strojów sportowych i odmawiając prawa do skorzystania z powierzchni np. na bandach w halach sportowych. KIS znane są również przypadki grożenia polskim klubom przez międzynarodowe federacje wykluczeniem z międzynarodowych rozgrywek w przypadku, gdyby odmówiły powierzchni na arenie sportowej w naszym kraju do ekspozycji nazwy lub logotypu zagranicznej firmy bukmacherskiej, będącej sponsorem federacji lub cyklu rozgrywek. Izby celne, które zgodnie z ustawą o grach hazardowych, nadzorują stosowanie przepisów tej ustawy w Polsce, nie wykazują zrozumienia dla tej skomplikowanej sytuacji i egzekwując te przepisy literalnie wszczynają postępowania przeciwko polskim klubom i związkom sportowym (toczy się ich ponad 50), którym grożą z tego powodu kary liczone w dziesiątkach milionów złotych.

Wspomniany zakaz informowania o sponsorowaniu sportu przez zagraniczne internetowe firmy bukmacherskie, działające legalnie na podstawie przepisów obowiązujących w krajach, w których są zarejestrowane, ma dla polskich klubów i związków sportowych także poważny wymiar finansowy. Jak wspomnieliśmy powyżej, firmy te wydają niebagatelne kwoty na sponsorowanie klubów i związków w różnych dyscyplinach sportowych w wielu krajach europejskich. Zakaz ten powoduje, że polskie kluby i związki sportowe pozostają całkowicie odcięte od możliwości ubiegania się o sponsorowanie z funduszy przeznaczanych na sport przez zagraniczne internetowe firmy bukmacherskie. Z kontraktów sponsorskich z zagranicznymi firmami bukmacherskimi już musiały

² np. klub Vive Kielce, który podczas spotkań Ligi Mistrzów w piłce ręcznej w Polsce musiał zamieścić w hali banery zagranicznych firm bukmacherskich – sponsorów tych międzynarodowych rozgrywek i Europejskiej Federacji Piłki Ręcznej EHF – pod rygorem wykluczenia z nich; podobne konsekwencje grożą organizatorom żużlowego Grand Prix w Polsce – sponsorem międzynarodowego cyklu imprez żużlowych jest zagraniczna firma bukmacherska Tobet; w sądzie toczy się postępowanie przeciwko Polskiemu Związkowi Narciarskiemu, który dopuścił podczas turnieju skoków narciarskich w Zakopanem do ekspozycji banerów sponsorskich zagranicznej firmy bukmacherskiej bet-at-home; przed podobnym problemem stanęli również mistrzowie Polski w koszykówce Asseco Gdynia, ale na szczęście władze koszykarskiej Euroligi zgodziły się na rezygnację z eksponowania w Polsce banerów swojego sponsora z zakładów bukmacherskich

KRAJOWA IZBA
SPORTU

zrezygnować m.in. klub siatkarski AZS Częstochowa oraz kluby piłkarskie Wisły Kraków i Lecha Poznań oraz PZPN.

Informowanie o sponsorowaniu to nie to samo, co reklama czy zachęcanie do udziału w grze hazardowej, jaką bez wątpienia jest zakład bukmacherski. Rada Ministrów i Parlament, uchwalając ustawę z dn. 19.11.2009 r. o grach hazardowych, dostrzegły to rozróżnienie i zezwoliły na informowanie o sponsorowaniu przez polskie firmy bukmacherskie prowadzące działalność zgodnie z przepisami tej ustawy.

Krajowa Izba Sportu apeluje, by – zgodnie ze stanem rzeczywistym – rozszerzyć to zezwolenie również dla zagranicznych internetowych firm bukmacherskich, prowadzących legalnie swoją działalność zgodnie z przepisami tych krajów Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, w których są zarejestrowane. To pozwoli na wyeliminowanie obecnych dość absurdalnych komplikacji prawnych dla wielu klubów i związków sportowych w Polsce i pozwoli im również na ubieganie się o środki finansowe przeznaczone na sponsorowanie sportu przez największe zagraniczne firmy bukmacherskie, prowadzące swoją działalność w Internecie. Nasza propozycja nie oznacza zgody na zalegalizowanie ich działalności w Polsce wbrew intencjom Rady Ministrów, która w uchwalonym projekcie nowelizacji ustawy o grach hazardowych rozpatrywanym obecnie przez Podkomisję zdecydowała się na zezwolenie na sprzedaż w Internecie wyłącznie tych zakładów wzajemnych, które prowadzone są przez podmioty zarejestrowane w Polsce i prowadzące działalność zgodnie z polskimi przepisami. To jedynie zezwolenie na informowanie o sponsorowaniu – a nie rozszerzenie podmiotów, które będą mogły zgodnie z ustawą o grach hazardowych prowadzić zakłady wzajemne w Internecie.

W załączeniu do niniejszego stanowiska pozwalamy sobie na przedstawienie stosownych poprawek do rozpatrywanego przez Komisję projektu. Mamy nadzieję, że nasze propozycje także i w tym obszarze spotkają się ze zrozumieniem i z akceptacją z Państwa strony. Apelujemy też, by nie przesuwać ich do bliżej nieokreślonego w czasie kolejnego projektu nowelizacji ustawy o grach hazardowych i o skorzystanie z okazji uzupełnienia o nie obecnie procedowanego przez Komisję projektu.

Z poważaniem -

Gustaw Zaleski

p.o. Dyrektora Generalnego

Krajowej Izby Sportu

Propozycje poprawek
umożliwiających wykorzystanie Internetu
jako kanału dystrybucji
przez Totalizator Sportowy Sp. z o.o.

W projekcie ustawy z dnia o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw proponujemy następujące poprawki:

1. art. 1 pkt 2 (zmiana art. 14 ust. 3 ustawy o grach hazardowych) przyjmuje brzmienie w zakresie zmiany art. 14 ust. 3:
„Przyjmowanie zakładów wzajemnych lub gier liczbowych dozwolone jest – stosownie do udzielonego zezwolenia – wyłącznie w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych lub gier liczbowych lub poprzez sieć Internet.”
2. art. 1 pkt 3 (zmiana art. 15d ustawy o grach hazardowych) przyjmuje brzmienie w zakresie zmiany art. 15d:
„art. 15d. 1. W przypadku urządzania zakładów wzajemnych, **gier liczbowych lub loterii pieniężnych** przez sieć Internet, urządzenia przetwarzające i przechowujące informacje oraz dane dotyczące tych zakładów wzajemnych, **gier liczbowych lub loterii pieniężnych**, a także ich uczestników, powinny być zainstalowane i przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Podmiot urządzający zakłady wzajemne, **gry liczbowe lub loterie pieniężne** przez sieć Internet może wykorzystywać do ich urządzania wyłącznie stronę internetową, której krajowa domena najwyższego poziomu jest przypisana do polskich stron internetowych.
3. Podmiot urządzający zakłady wzajemne, **gry liczbowe lub loterie pieniężne** przez sieć Internet jest zobowiązany przeprowadzać transakcje wynikające z tych zakładów wyłącznie za pośrednictwem rachunku bankowego prowadzonego w banku mającym siedzibę na terytorium mającym siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w oddziale banku zagranicznego albo instytucji kredytowej znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”
3. Art. 1 pkt 4 (zmiana art. 17 ust. 3 ustawy o grach) przyjmuje brzmienie w zakresie zmiany art. 17 ust. 3:
„3. Podmiot urządzający zakłady wzajemne, **gry liczbowe lub loterie pieniężne** przez sieć Internet jest zobowiązany zabezpieczyć stosowane dowody udziału w zakładzie wzajemnym, **grze liczbowej lub loterii pieniężnej** przed ingerencją osób nieuprawnionych i zapewnić możliwość weryfikacji ich autentyczności.”

4. Art. 1 pkt 11 (zmiana art. 28 ust. 2 ustawy o grach) przyjmuje brzmienie w zakresie zmiany art. 28 ust. 2:

„2. Spółka prowadząca działalność w zakresie gier liczbowych, loterii pieniężnych lub zakładów wzajemnych może powierzyć innemu podmiotowi, na podstawie umowy agencyjnej, sprzedaż losów lub innych dowodów udziału w grze oraz przyjmowanie zakładów i stawek, a także wypłatę (wydanie) wygranych do wysokości określonej w regulaminie gry lub zakładu, z wyłączeniem takich czynności dotyczących zakładów wzajemnych, **gry liczbowych lub loterii pieniężnych** urządzanych przez sieć Internet.”

5. Art. 1 pkt 13 (zmiana dodawanego art. 29a ust.3) przyjmuje brzmienie w zakresie zmiany art. 29a ust. 3:

„3. Zakazy określone w ust. 1 i 2 nie dotyczą urządzania zakładów wzajemnych na podstawie udzielonego zezwolenia, **gier liczbowych lub loterii pieniężnych** przez sieć Internet.”

6. W art. 1 po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„art. 36a W przypadku gier liczbowych lub loterii pieniężnych urządzanych przez sieć Internet warunki określone w art. 36 pkt 8a) lit. a – c są załączane do zatwierdzanych regulaminów.”

7. W art. 1 pkt 19 (w art. 63 po ust. 2 dodaje się ust. 2a) zmienia się brzmienie dodawanego ust. 2a:

„2a. W przypadku urządzania zakładów wzajemnych, **gier liczbowych lub loterii pieniężnych** przez sieć Internet, podmiot urządzający takie zakłady, **gry liczbowe lub loterie pieniężne** jest obowiązany złożyć, w terminie określonym w zezwoleniu lub decyzji, zabezpieczenie finansowe w wysokości 480 000 zł.”

Propozycje poprawek
umożliwiających wyłączenie terminali
państwowego monopolisty Totalizatora Sportowego Sp. z o.o.
z obowiązku rejestracji w urzędach celnych

W projekcie ustawy z dnia o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw proponujemy następujące poprawki:

1. art. 1 pkt 8 (zmiana nowego art. 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych) przyjmuje brzmienie w zakresie art. 23a ust. 1:
„Art. 23a. 1. Automaty i urządzenia do gier, z wyjątkiem terminali służących wyłącznie do urządzania gier hazardowych objętych monopolem państwa, o których mowa w art. 5 ust. 1, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego.”

KRAJOWA IZBA
SPORTU

Propozycje poprawek
umożliwiających informowanie o sponsorowaniu
przez zagraniczne internetowe firmy bukmacherskie

W projekcie ustawy z dnia o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw proponujemy następującą poprawkę:

1. art. 1 pkt 12 (zmiana art. 29 ust. 3 ustawy o grach hazardowych) - dodanie nowego brzmienia art. 29 ust. 3 przed zaproponowaną zmianą do art. 29 ust. 5:

„3. Dopuszcza się informowanie o sponsorowaniu przez podmiot prowadzący **w Polsce lub na terenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju** działalność wyłącznie w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych albo tę działalność łącznie z inną działalnością niepodlegającą ograniczeniom w zakresie reklamy, promocji lub informowania o sponsorowaniu - wyłącznie przez prezentowanie informacji zawierającej nazwę lub innego oznaczenia indywidualizującego sponsora.”